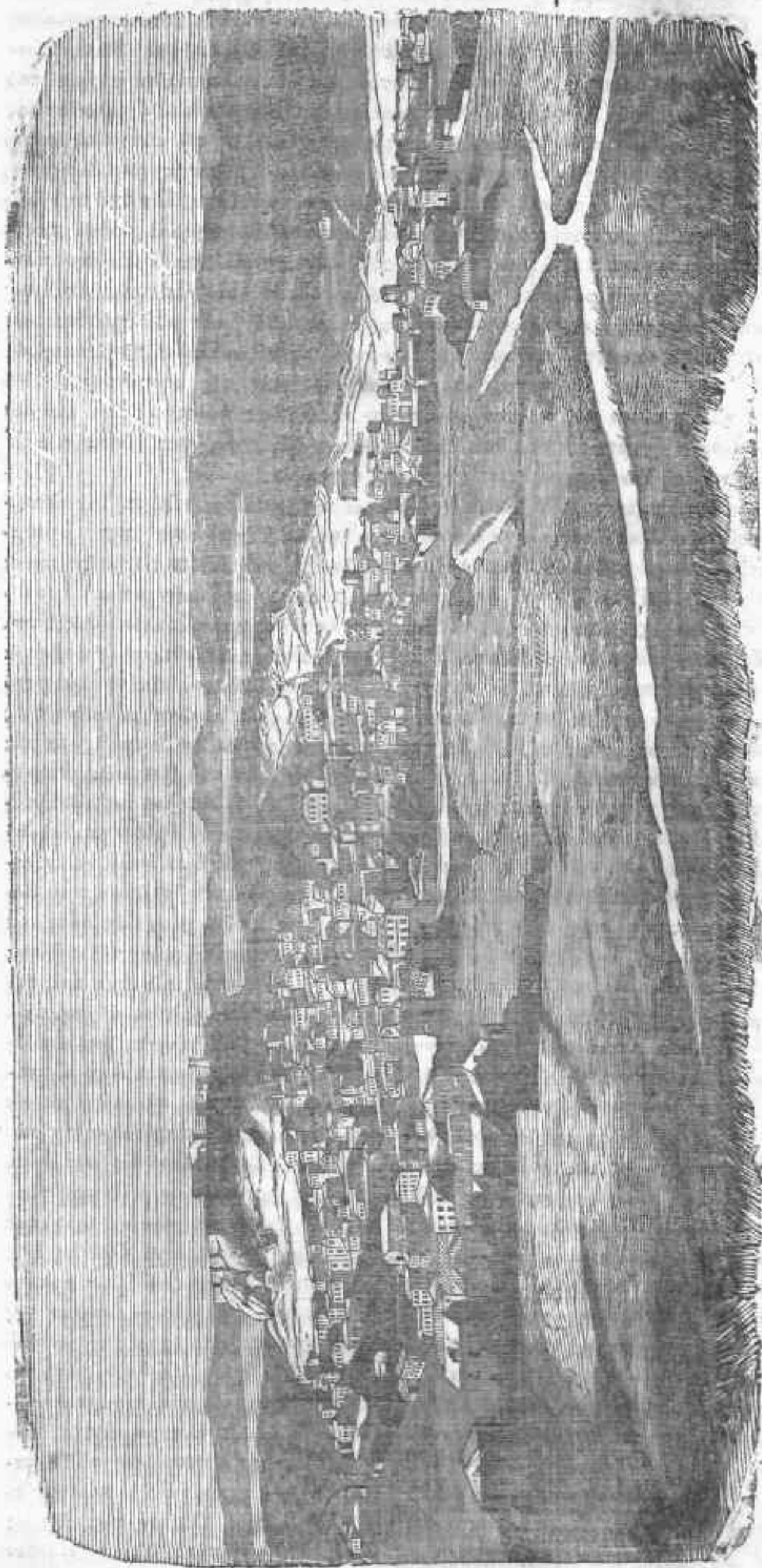

ἐλθὼς διὰ ξηρᾶς. Ἐνῶ δὲ τῆς πόλεως ἐμβαίνων ὅθεν ροῦσαν ταύτην ἰδὼν τοῦ Αἰόλου· μυθικὰ ὀνόματα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον, ὅχι λίαν εὐτυχῶς ἐκλελεγμένον κατ' ἐμέ. Ἐκτὸς τούτων καὶ ἄλλαι εὐθείαι ὁδοὶ εἶναι ἐν τῷ μορφῶσθαι, ὡς αἱ λαμπραὶ λεωφόροι τῆς Ἀμαλίας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ τοῦ σταδίου τρίτη. Αὗται δὲ ὡς καὶ ἄλλαι τινες ἔχουσι καὶ δασοφυτοειχίας χαριέσσας, (ἡ πρώτη μάλιστα καὶ τετραπλὴν) ἀλλὰ ἐκ τοῦ διακοπιόμενης ἀκόμῃ. Αἱ ἰδιωτικαὶ τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομαί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στερεαὶ εὔσαι, εὐρώπηζουσι προφανῶς κατὰ τὸν ῥυθμόν. καὶ τὰ καφενεῖα μάλιστα ἐρίζουσι τῇ ἀληθείᾳ καὶ μετὰ τῶν δευτέρως τάξεως Παρισινῶν.

Ἀθήναι.

Πλατείας ὅσας καὶ οἷος θέλεις δὲν εὐρίσκεις. Ἡ τοῦ Συντάγματος ὁμῶς ἐμπροσθεν τῶν μεγάρων τοῦ ἀνδριᾶτος εἶναι ἀξία λόγου μάλιστα διὰ τὰς δασοφυτείας, ὡς καὶ ἡ ἐμπροσθεν τοῦ Νομισματοκοπείου, ἥτις ὁμῶς γρηῃ πλείονος ἐπιμελείας διὰ νὰ μὴ παραμαλθῶσιν αἱ πλατάνοι καὶ αἱ μεγάλοι λεῦκοι καὶ τὰ ἄλλα δένδρα τῆς Συμμεκτέον ὁμῶς ὅτι αὗται αἱ πλατεῖαι αἱ δύο, καὶ τοὶ πλατεῖαι, δὲν ἔχουσι τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀλλαχόθεν πλατειῶν. Ἡ πρώτη μόνον κατὰ τὴν ὥραν τῆς μουσικῆς ποὶ μεσημέριον ὑπὸ ἀνθρώπων πολλῶν ζωοποιεῖται ἡ δευτέρα ὑπὸ ὀλίγων συχνάζει, καὶ τούτων μεριμνώντων πρὸ τῆς θύρας τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. Οὔτε ἡ μία οὔτε ἡ ἄλλη εἶναι ἐν κέντρῳ, καὶ περιῦται ἀμρότεραι ἐργαστηρίων πέριξ ἢ λεσχῶν. Ἰστέ το Νεὺπλιο καὶ ἄλλαι τῆς Ἐλλάδος πόλεις ὑπερτεροῦσι κατὰ τοῦτο τοὺς Ἀθηνας, καὶ κυρίως εἰπεῖν τὸ σταυροδρόμιον τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ εἶναι ἡ μόνη τῶν Ἀθηναίων θέσις, ὅπου ἀληθῶς πλῆθυσαν ὅλην τῶν πολυσχόλων ἢ ἄλλως λεσχνευόντων καθ' ὅλας σχεδὸν τῆς ἡμέρας τὰς ὥρας καὶ μέ-

οἷας μὲν ἔχει εὐθείας ὁδοὺς, ἀλλ' ἔχει δύο μάλιστα τῶν καθ' ὅλας σχεδὸν τῆς ἡμέρας τὰς ὥρας καὶ μέ-
καὶ μακρὰ καὶ καλῶς μετὰ ζυθοδόμια ἐστειμέναι, καὶ βαθείας νυκτὸς συγκροτεῖται.
τὴν ῥηθείαν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ δευτέραν τὴν διὰ τοῦ Ἀνδριᾶτος ἀνωτέρω τὴν σκιερὴν τοῦ Νομισμα-